

31991L0680

31.12.1991

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 376/1

SMĚRNICE RADY
ze dne 16. prosince 1991,
kteřou se doplňuje společný systém daně z přidané hodnoty a mění směrnice 77/388/EHS s ohledem na odstranění daňových hranic

(91/680/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména článek 99 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽³⁾,

vzhledem k tomu, že článek 8a Smlouvy definuje vnitřní trh jako prostor bez vnitřních hranic, v němž je zajištěn volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu v souladu s ustanoveními Smlouvy;

vzhledem k tomu, že dotvoření vnitřního trhu vyžaduje odstranění daňových hranic mezi členskými státy a že zdaňování při dovozu a vracení daně při vývozu v obchodu mezi členskými státy musí být s konečnou platností odstraněno;

vzhledem k tomu, že daňová kontrola na vnitřních hranicích bude pro veškerá plnění mezi členskými státy zrušena s konečnou platností k 1. lednu 1993;

vzhledem k tomu, že zdaňování při dovozu a vracení daně při vývozu se proto musí vztahovat pouze na plnění týkající se území vyloučeného z oblasti působnosti společného systému daně z přidané hodnoty;

vzhledem k tomu, že s ohledem na úmluvy a smlouvy týkající se Monackého knížectví a ostrova Man musí být nicméně plnění z nich pocházející nebo pro ně určená považována za plnění pocházející z Francouzské republiky nebo Spojeného království Velké Británie a Severního Irska nebo určená pro Francouzskou republiku nebo Spojené království Velké Británie a Severního Irska;

vzhledem k tomu, že odstranění zásady zdaňování při dovozu ve vztazích mezi členskými státy učiní ustanovení o osvobozeních od daně a daňových úlevách při dovozu nadbytečnými; že by proto měla být tato ustanovení zrušena a příslušné směrnice přiměřeně upraveny;

vzhledem k tomu, že dosažení cíle vytyčeného v článku 4 první směrnice Rady ze dne 11. dubna 1967 ⁽⁴⁾ naposledy pozměněné šestou směrnicí 77/388/EHS ⁽⁵⁾ vyžaduje, aby zdaňování obchodu mezi členskými státy bylo založeno na zásadě zdanění v členském státě původu dodávaného zboží a poskytovaných služeb, aniž tím je ve vztahu k obchodu mezi osobami povinnými k dani uvnitř Společenství dotčena zásada, že daňový příjem ze zdanění posledního stupně spotřeby má být ve prospěch členského státu, ve kterém dochází ke konečné spotřebě;

vzhledem k tomu, že určení konečného způsobu, kterým se dosáhne cíle společného systému daně z přidané hodnoty ze zboží dodávaného a služeb poskytovaných mezi členskými státy,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 252, 22.9.1987, s. 2,
 Úř. věst. C 176, 17.7.1990, s. 8 a
 Úř. věst. C 131, 22.5.1991, s. 3.

⁽²⁾ Úř. věst. C 324, 24.12.1990, s. 97.

⁽³⁾ Úř. věst. C 237, 12.9.1988, s. 19 a
 Úř. věst. C 332, 31.12.1990, s. 121.

⁽⁴⁾ Úř. věst. 71, 14.4.1967, s. 1301/67.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 145, 13.6.1977, s. 1.

vyžaduje nicméně určité podmínky, kterých nemůže být plně dosaženo k 31. prosinci 1992;

vzhledem k tomu, že by proto mělo být upraveno přechodné období počínající dnem 1. ledna 1993 a trvající omezenou dobu, během něž budou provedena ustanovení určená k usnadnění přechodu ke konečnému systému zdaňování obchodu mezi členskými státy, který je nadále střednědobým cílem;

vzhledem k tomu, že během přechodného období by měla být plnění uskutečňovaná uvnitř Společenství osobami povinnými k dani neosvobozenými od daně zdaňována ve členském státě určení za použití sazeb a podmínek stanovených tímto členským státem;

vzhledem k tomu, že nabytí určitých hodnot uvnitř Společenství právními osobami osvobozenými od daně nebo nepovinnými k dani a určité dálkové prodeje nebo dodání nových dopravních prostředků uvnitř Společenství jednotlivcům nebo subjektům osvobozeným od daně nebo nepovinným k dani by měla být po dobu přechodného období rovněž zdaňována ve členském státě určení za použití sazeb a podmínek jím stanovených, pokud by tato plnění při neexistenci zvláštních ustanovení mohla vyvolat významná narušení hospodářské soutěže mezi členskými státy;

vzhledem k tomu, že nezbytná snaha o snížení administrativních a statistických formalit pro podniky, zejména pro malé a střední podniky, musí být vyvážena zavedením účinných kontrolních opatření a zachováním kvality statistických nástrojů Společenství z hospodářských i daňových důvodů;

vzhledem k tomu, že přechodného zdaňovacího období obchodu uvnitř Společenství je třeba využít k přijetí opatření řešících sociální dopady na určitá odvětví i regionální obtíže, zejména v pohraničních oblastech, které mohou následovat odstranění zdaňování při dovozu a vracení daně při vývozu v obchodu mezi členskými státy; že členské státy by proto měly být do 30. června 1999 oprávněny osvobodovat od daně dodání zboží uskutečňovaná v určených mezích bezcolnými prodejny při letecké a námořní dopravě mezi členskými státy;

vzhledem k tomu, že přechodná úprava vstoupí v platnost na dobu čtyř let, a bude tedy použitelná do 31. prosince 1996; že bude nahrazena konečným systémem zdaňování obchodu mezi členskými státy založeným na zásadě zdaňování dodání zboží a poskytování služeb v členském státě původu, aby tak byl naplněn cíl vytyčený v článku 4 první směrnice Rady ze dne 11. dubna 1967;

vzhledem k tomu, že Komise za tímto účelem předloží Radě do 31. prosince 1994 zprávu o fungování přechodné úpravy a navrhne podrobnosti konečného systému zdanění obchodu mezi členskými státy; že Rada, shledá-li, že podmínky přechodu ke konečnému systému byly uspokojivě splněny, rozhodne do 31. prosince 1995 o úpravě nezbytné pro vstup v platnost a fungování konečného systému, přičemž přechodná úprava bude bez

dalšího použitelná až do vstupu konečného systému v platnost a v každém případě do rozhodnutí Rady o konečném systému;

vzhledem k tomu, že směrnice 77/388/EHS naposledy pozměněná směrnicí 89/465/EHS ⁽¹⁾ by měla být změněna,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 77/388/EHS se mění takto:

1. Článek 3 se nahrazuje tímto:

„Článek 3

1. Pro účely této směrnice se:

- ‚územím členského státu‘ rozumí tuzemsko, jak je vymezeno pro jednotlivé členské státy v odstavcích 2 a 3,
- ‚Společenstvím‘ a ‚územím Společenství‘ rozumí území členských států, jak je vymezeno pro jednotlivé členské státy v odstavcích 2 a 3,
- ‚třetím územím‘ a ‚třetí zemí‘ rozumí jakékoliv jiné území než to, které je vymezeno v odstavcích 2 a 3 jako území některého členského státu.

2. Pro účely této směrnice se ‚tuzemskem‘ rozumí území v působnosti Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství, jak je vymezeno pro jednotlivé členské státy v článku 227.

3. Z pojmu ‚tuzemsko‘ jsou vyloučena následující území jednotlivých členských států:

- Spolková republika Německo:
  - ostrov Helgoland,
  - území Büsingen,
- Španělské království:
  - Ceuta,
  - Melilla,
- Italská republika:
  - Livigno,
  - Campione d'Italia,
  - italské vody jezera Lugano.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 226, 3.8.1989, s. 21.

Rovněž následující území jednotlivých členských států se vylučují z pojmu „tuzemsko“:

— Španělské království:

Kanárské ostrovy,

— Francouzská republika:

zámořské departementy,

— Řecká republika:

Άγιο Όρος.

4. Členské země přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby plnění

— pocházející z Monackého knížectví nebo pro ně určená byla považována za plnění pocházející z Francouzské republiky nebo pro ni určená,

— pocházející z ostrova Man nebo pro něj určená byla považována za plnění pocházející ze Spojeného království Velké Británie a Severního Irska nebo pro ně určená.

5. Dospěje-li Komise k závěru, že ustanovení odstavců 3 a 4 nejsou nadále odůvodněná, zejména s ohledem na soutěžní neutralitu nebo vlastní zdroje, předloží v tomto smyslu vhodné návrhy Radě.“

2. Článek 7 se nahrazuje tímto:

„Článek 7

Dovoz

1. „Dovozem zboží“ se rozumí:

a) vstup zboží, které nespĺňuje podmínky stanovené v článcích 9 a 10 Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství, a u zboží pokrytého Smlouvou o založení Evropského společenství uhlí a oceli vstup zboží, které se nenachází ve volném oběhu, na území Společenství;

b) vstup zboží z území vymezeného v čl. 3 odst. 3 druhém pododstavci nebo z britských Normanských ostrovů na území Společenství.

2. Místem dovozu zboží je členský stát, na jehož území se zboží nachází při vstupu do Společenství.

3. Odchylně od odstavce 2 je u zboží, které je uvedeno v odst. 1 písm. a) a při svém vstupu do Společenství je propuštěno do některého z režimů uvedených v čl. 16 odst. 1 bodu B nebo do režimu dočasného použití s úplným osvobozením od daně při dovozu anebo do režimu vnějšího

tranzitu, místem dovozu členský stát, na jehož území se na toto zboží přestanou vztahovat uvedené režimy.

Obdobně je-li zboží uvedené v odst. 1 písm. b) propuštěno při svém vstupu do Společenství do režimu vnitřního tranzitu Společenství podle čl. 33a odst. 1 písm. b), je místem dovozu členský stát, na jehož území je tento režim ukončen.“

3. V čl. 8 odst. 1 písm. a) se slova „v jiné zemi než v zemi“ nahrazují slovy „v jiném členském státě než v členském státě“ a slova „členský stát, do něž se zboží dováží“ slovy „členský stát, na jehož území se uskutečňuje instalace nebo montáž“.

4. V čl. 8 odst. 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„c) v případě zboží dodávaného na palubě lodí, letadel nebo ve vlacích během přepravy, přičemž místo zahájení přepravy a místo určení se nacházejí na území Společenství: místo, kde se zboží nachází v okamžiku zahájení přepravy.“

5. V článku 8 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Odchylně od odst. 1 písm. a), nachází-li se místo, kde se přeprava nebo odeslání zboží začíná uskutečňovat, na třetím území, má se za to, že místo dodání zboží dovozcem, jak je vymezuje čl. 21 bod 2, a místo případných následných dodání se nacházejí ve členském státě, do něž se zboží dováží.“

6. V článku 10 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Zdanitelné plnění se uskuteční a daňová povinnost vzniká v okamžiku dovozu zboží. Je-li zboží při vstupu do Společenství propuštěno do některého z režimů uvedených v čl. 7 odst. 3, uskuteční se zdanitelné plnění a daňová povinnost vzniká až tehdy, když zboží tyto režimy opustí.

Je-li však dovážené zboží podrobena clo, zemědělským dárkám nebo poplatkům s rovnocenným účinkem zavedeným v rámci některé společné politiky, uskuteční se zdanitelné plnění a daňová povinnost vzniká tehdy, kdy nastane rozhodná skutečnost pro tyto poplatky Společenství a stanou se splatné.

Není-li dovážené zboží podrobena žádnému z těchto poplatků Společenství, použijí členské státy k určení dne uskutečnění zdanitelného plnění a vzniku daňové povinnosti platné předpisy týkající se cel.“

7. V čl. 11 části B se:

— odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Základem daně je celní hodnota, stanovená podle platných předpisů Společenství.“

— zrušuje odstavec 2.

8. V čl. 11 části B se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Základ daně zahrnuje následující položky, nejsou-li dosud zahrnuty:

a) daně, cla, dávky a další poplatky splatné mimo dovážející členský stát, jakož i ty, které jsou splatné při dovozu, s výjimkou daně z přidané hodnoty, jež má být vyměřena;

b) doplňkové výdaje, jako je provize, náklady na balení, přepravu a pojištění, vzniklé až do dosažení prvního místa určení na území dovážejícího členského státu.

„Prvním místem určení“ se rozumí místo uvedené v náložném listě nebo jiném přepravním dokladu, na jehož základě je zboží dováženo do dovážejícího členského státu. Není-li takový údaj k dispozici, považuje se za první místo určení místo prvního přeložení nákladu v dovážejícím členském státě.

Členské státy mohou rovněž zahrnout do základu daně výše zmíněné doplňkové výdaje, jestliže vyplývají z přepravy na jiné místo určení na území dovážejícího členského státu, je-li toto místo v okamžiku uskutečnění zdanitelného plnění známo.“

9. V čl. 11 části B odst. 5 se za slova „bylo dočasně vyvezeno“ vkládají slova „ze Společenství“, slova „v zahraničí“ se nahrazují slovy „mimo Společenství“ a slova „a zpětný dovoz přitom není osvobozen od daně podle čl. 14 odst. 1 písm. f),“ se vypouštějí.

10. V čl. 11 části C se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Jsou-li údaje potřebné pro stanovení základu daně při dovozu vyjádřeny v jiné měně než měně členského státu, v němž je daň vyměřována, určí se směnný kurz v souladu s předpisy Společenství o výpočtu celní hodnoty.

Jsou-li údaje potřebné pro stanovení základu daně při plnění jiném než dovozu vyjádřeny v jiné měně než měně členského státu, v němž je daň vyměřována, použije se jako směnný kurz poslední zaznamenaný prodejní kurz v době, kdy vzniká daňová povinnost, na nejrepresentativnějším devizovém trhu nebo trzích daného členského státu, nebo kurz určený odkazem na tento trh nebo tyto trhy způsobem stanoveným daným členským státem. U některých takových plnění nebo u určitých kategorií osob povinných k dani mohou členské státy nicméně nadále používat směnný kurz, který byl stanoven podle platných předpisů Společenství o výpočtu celní hodnoty.“

11. V čl. 14 odst. 1 se:

— zrušuje písmeno b),

— písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) dovoz zboží k případnému prodeji, jak je vymezen v článku 29 směrnice 85/362/EHS (*) naposledy pozměněné směrnicí 90/237/EHS (**);

(*) Úř. věst. L 192, 24.7.1985, s. 20.

(**) Úř. věst. L 133, 24.5.1990, s. 91.“

— v písmenu d) zrušují slova „nebo vztahovalo-li by se na ně takové osvobození, kdyby bylo dovezeno ze třetí země“ a slova „na vnitřním trhu“,

— v písmenu e) zrušují slova „nebo vztahovalo-li by se na ně takové osvobození, kdyby bylo dovezeno ze třetí země“,

— písmeno f) zrušuje,

— v písmenu g) zrušují slova „nebo vztahovalo-li by se na ně takové osvobození, kdyby bylo dovezeno ze třetí země“.

12. Nadpis článku 15 se nahrazuje tímto:

„Osvobození vývozu ze Společenství a obdobných plnění a mezinárodní přepravy od daně“.

13. V čl. 15 bodu 1 a 2 se slova „mimo tuzemsko, jak je vymezeno v článku 3,“ nahrazují slovy „mimo Společenství“.

14. V článku 15 se bod 3 nahrazuje tímto:

„3. poskytnutí služeb sestávajících z práce na movitém majetku, který byl pořízen nebo dovezen za účelem provedení těchto prací na území Společenství a odeslán nebo přepraven mimo Společenství osobou, která tyto služby poskytuje, nebo jejím zákazníkem, který je usazen mimo Společenství, popřípadě na účet některé z těchto osob,“.

15. V čl. 15 bodu 10 prvním pododstavci se doplňuje nová odrážka, která zní:

„—směřující do jiného členského státu pro ozbrojené síly kteréhokoli členského státu, jež je stranou Severoatlantické smlouvy a není sám státem určení, které jsou určeny pro použití těmito ozbrojenými silami nebo civilními zaměstnanci je doprovázejícími anebo k zásobení jejich jídelen, pokud se tyto síly podílejí na společném obranném úsilí.“

16. V čl. 15 bodu 10 druhém pododstavci se slova „stanoví podmínky a meze tohoto osvobození od daně členské státy“ nahrazují slovy „stanoví podmínky a meze tohoto osvobození od daně hostitelský členský stát“.

17. V čl. 15 bodu 12 se za slova „které je vyvážejí“ vkládají slova „ze Společenství“ a slova „do zahraničí“ se nahrazují slova „mimo Společenství“.

18. V článku 15 se bod 13 nahrazuje tímto:

„13. poskytování služeb včetně dopravních a doprovodných plnění, avšak vyjma poskytování služeb osvobozených od daně podle článku 13, jsou-li tyto služby přímo vázány

— na vnější tranzit nebo vývoz zboží ze Společenství nebo na dovoz zboží, na který se vztahují čl. 14 odst. 1 písm. c) a čl. 16 odst. 1 bod A,

— na zboží uvedené v čl. 7 odst. 1 písm. b) nacházející se v tranzitním režimu uvnitř Společenství podle čl. 33a odst. 1 písm. b).“

19. V čl. 15 bodu 14 se slova „mimo tuzemsko, jak je vymezeno v článku 3“ nahrazují slovy „mimo Společenství“.

20. V čl. 16 odst. 1 se:

— bod A nahrazuje tímto:

„A. dovoz zboží, které má být propuštěno do režimu uskladnění v jiném než celním skladu;“

— bod B nahrazuje tímto:

„B. dodání zboží, které má být

a) předloženo k proclení a případně umístěno do dočasněho skladu;

b) umístěno do svobodného celního pásma nebo do svobodného celního skladu;

c) propuštěno do režimu uskladnění v celním skladu nebo do režimu aktivního zušlechťovacího styku;

d) vpuštěno do pobřežních vod:

— aby zde bylo včleněno do těžebních nebo výrobních plošin za účelem výstavby, opravy, údržby, úpravy nebo vybavení těchto plošin nebo za účelem propojení těchto těžebních nebo výrobních plošin s pevninou,

— za účelem zásobování těžebních nebo výrobních plošin;

e) propuštěno do režimu uskladnění v jiném než celním skladu.

V písmenech a), b), c) a d) se uvádějí místa, která takto vymezují platné celní předpisy Společenství.“

— bod C nahrazuje tímto:

„C. poskytování služeb souvisejících s dodáními zboží uvedenými v bodu B;“

— bod D nahrazuje tímto:

„D. dodání zboží a poskytování služeb, které se uskutečňují na místech uvedených v bodu B a které se stále nacházejí v některé ze situací tam uvedených;“

— doplňuje nový bod, který zní:

„E. dodání

— zboží uvedeného v čl. 7 odst. 1 písm. a), které se nadále nachází v režimu dočasněho použití s úplným osvobozením od dovozního cla nebo v režimu vnějšího tranzitu,

— zboží uvedeného v článku 7 odst. 1 písm. b), které se nadále nachází v režimu vnitřního tranzitu Společenství podle článku 33a,

jakož i poskytování služeb spojených s těmito dodáními.“

21. V článku 28 se vkládá nový odstavec, který zní:

„3a. Dokud Rada nerozhodne podle článku 3 směrnice 89/465/EHS (*) o zrušení přechodných odchylek podle odstavce 3, je Španělsko oprávněno osvobodovat od daně plnění uvedená v bodě 2 přílohy F, pokud jde o služby poskytované autory, a plnění uvedená v bodech 23 a 25 přílohy F.

(*) Úř. věst. L 226, 3.8.1989, s. 21.“

22. Vkládají se nová hlava a články, které znějí:

„HLAVA XVIa

PŘECHODNÉ ÚPRAVY ZDANĚNÍ OBCHODU MEZI ČLENSKÝMI STÁTY

Článek 28a

Oblast působnosti

1. Předmětem daně z přidané hodnoty je rovněž

a) pořízení zboží za protiplnění uvnitř Společenství v tuzemsku osobou povinnou k dani, jestliže jedná jako taková, nebo právnickou osobou nepovinnou k dani, je-li prodávajícím osoba povinná k dani, která jedná jako

taková a přitom nemá nárok na osvobození od daně podle článku 24, ani se na ni nevztahuje úprava stanovená v čl. 8 odst. 1 písm. a) druhé větě nebo v čl. 28b části B odst. 1.

Odchylně od prvního pododstavce není předmětem daně z přidané hodnoty pořízení zboží uvnitř Společenství, vyjma nové dopravní prostředky a výrobky podléhající spotřební dani, uskutečněné:

— osobou povinnou k dani, na kterou lze vztáhnout režim daňového paušálu podle článku 25, nebo osobou povinnou k dani, která uskutečňuje dodání zboží nebo poskytování služeb, u nichž nevzniká nárok na odpočet daně, nebo právnickou osobou nepovinnou k dani,

— za celkovou částku bez daně z přidané hodnoty splatné nebo odvedené ve členském státě, odkud bylo zboží odesláno nebo přepravováno, která nepřesahuje v běžném kalendářním roce mez, kterou stanoví členské státy a která nesmí být nižší než ekvivalent 10 000 ECU v národní měně, a

— za předpokladu, že celková hodnota zboží pořízeného uvnitř Společenství, vyjma nové dopravní prostředky a výrobky podléhající spotřební dani a bez daně z přidané hodnoty splatné nebo odvedené ve členském státě, odkud bylo zboží odesláno nebo přepravováno, nepřesáhla v minulém kalendářním roce mez zmíněnou ve druhé odrážce.

Členské státy poskytnou osobám povinným k dani a právnickým osobám nepovinným k dani, jež splňují podmínky druhého pododstavce, možnost rozhodnout se pro obecný režim stanovený v prvním pododstavci. Členské státy stanoví podrobná pravidla výkonu této volby, jež se použijí nejméně po dva kalendářní roky;

b) pořízení nových dopravních prostředků uvnitř Společenství uskutečněné za protiplnění v tuzemsku osobou povinnou k dani nebo právnickou osobou nepovinnou k dani, která splňuje podmínky pro použití odchylky uvedené v písm. a) druhém pododstavci, nebo jakoukoli jinou osobou nepovinnou k dani.

2. Pro účely této hlavy se:

a) za „dopravní prostředky“ považuje toto: lodě delší než 7,5 metru, letadla o startovací hmotnosti vyšší než 1 550 kilogramů a motorová pozemní vozidla, je-li jejich obsah válců větší než 48 krychlových centimetrů nebo jejich výkon větší než 7,2 kilowattu, jsou-li určeny k přepravě osob nebo zboží, s výjimkou lodí a letadel uvedených v čl. 15 body 5 a 6;

b) dopravní prostředky uvedené v písm. a) se nepovažují za „nové“, splňují-li současně tyto podmínky:

— byly dodány déle než tři měsíce po dni prvního zprovoznění,

— mají u pozemních vozidel najeto více než 3 000 kilometrů, u lodí najeto více než 100 hodin a u letadel nalétáno více než 40 hodin.

Členské státy stanoví podmínky, za nichž lze výše uvedené skutečnosti považovat za prokazané.

3. „Pořízením zboží uvnitř Společenství“ se rozumí získání práva nakládat jako vlastník s movitým hmotným majetkem, který byl pořizovateli odeslán nebo přepraven prodávajícím nebo samotným pořizovatelem nebo jejich jménem do jiného členského státu, než ze kterého je zboží odesláno nebo přepravováno.

Je-li zboží pořízené právnickou osobou nepovinnou k dani odesláno nebo přepraveno z třetího území a dovezeno touto právnickou osobou nepovinnou k dani do jiného členského státu než členského státu určení odeslaného či přepravovaného zboží, považuje se toto zboží za odeslané nebo přepravené z členského státu dovozu. Tento členský stát vrátí dovozci, jak jej vymezuje čl. 21 bod 2, daň z přidané hodnoty odvedenou v souvislosti s dovozem zboží, jestliže dovozce prokáže, že jeho pořízení bylo předmětem daně z přidané hodnoty v členském státě určení odeslaného nebo přepravovaného zboží.

4. Za osobu povinnou k dani se považuje rovněž každá osoba, která příležitostně dodává nové dopravní prostředky za podmínek stanovených v čl. 28c části A.

Členský stát, na jehož území se toto dodání uskutečňuje, poskytne osobě povinné k dani nárok na odpočet za těchto opatření:

— nárok na odpočet vzniká a může být uplatněn pouze v době dodání,

— osoba povinná k dani je oprávněna odpočíst si daň z přidané hodnoty zahrnutou do kupní ceny nebo odvedenou při pořízení dopravních prostředků uvnitř Společenství, a to až do výše nepřekračující daň, kterou by byla povinna odvést, kdyby od ní nebyla osvobozena.

Členské státy mohou přijmout prováděcí pravidla k těmto ustanovením.

5. Následující dodání se považují za dodání zboží uskutečněné za protiplnění:

a) dodání jiné osobě povinné k dani zboží zhotoveného na základě smlouvy o dílo ve smyslu čl. 5 odst. 5 písm. a), fakticky uskutečněné v členském státě jiném než v tom, v němž má zákazník identifikační číslo pro daň z přidané hodnoty, jsou-li splněny tyto podmínky:

— materiál použitý zhotovitelem byl odeslán nebo přepraven zákazníkem nebo na jeho účet ze členského státu, na jehož území má zákazník identifikační číslo pro daň z přidané hodnoty,

— dílo zhotovené nebo sestavené zhotovitelem je odesláno nebo přepraveno zákazníkovi do členského státu;

b) přemístění zboží osobou povinnou k dani z jejího podniku do jiného členského státu.

Za přemístěný do jiného členského státu se považuje: jakýkoliv hmotný majetek odeslaný nebo přepravený osobou povinnou k dani nebo jejím jménem z území vymezeného v článku 3, avšak v rámci Společenství, pro potřeby jejího podniku a za účelem jiného plnění než některého z následujících:

— dodání dotyčného zboží osobou povinnou k dani na území členského státu určené zásilky či přepravy za podmínek stanovených v čl. 8 odst. 1 písm. a) druhé větě a v čl. 28b části B odst. 1,

— dodání dotyčného zboží osobou povinnou k dani za podmínek stanovených v čl. 8 odst. 1 písm. c),

— dodání dotyčného zboží osobou povinnou k dani do tuzemska za podmínek stanovených v článku 15 nebo v čl. 28c části A,

— dodání zboží zhotoveného na základě smlouvy o dílo v členském státě určené zásilky či přepravy dotyčného zboží osobě povinné k dani za podmínek uvedených v písm. a),

— poskytnutí služby osobě povinné k dani, jejímž předmětem je práce na dotyčném zboží skutečně

vykonaná v členském státě určené zásilky či přepravy dotyčného zboží,

— dočasné používání dotyčného zboží na území členského státu, na němž je ukončeno odeslání nebo přeprava zboží, za účelem poskytnutí služby osobou povinnou k dani usazenou na území členského státu, v němž se přeprava nebo odeslání zboží začaly uskutečňovat,

— dočasné používání dotyčného zboží po dobu nepřekračující 24 měsíců na území jiného členského státu, v němž by na dovoz stejného zboží z třetí země pro dočasné používání bylo možné uplatnit režim dočasného dovozu s plným osvobozením od dovozního cla.

6. Pořízení zboží za protiplnění uvnitř Společenství zahrnuje i případ, kdy osoba povinná k dani využije pro účely svého podniku zboží, které bylo odesláno nebo přepraveno touto osobou nebo jejím jménem z jiného členského státu, na jehož území dotyčná osoba dané zboží vyrobila, vytěžila, zpracovala, zakoupila, pořídila podle definice obsažené v odstavci 1 nebo dovezla při svém podnikání do tohoto jiného členského státu,

7. Členské státy přijmou opatření, aby zajistily, že plnění, která by spadala pod pojem „dodání zboží“ podle definice obsažené v odstavci 5 nebo v článku 5, kdyby byla provedena v tuzemsku osobou povinnou k dani, která by jednala jako taková, se považují za „pořízení zboží uvnitř Společenství“.

Článek 28b

Místo zdanitelného plnění

A. Místo pořízení zboží uvnitř Společenství

1. Za místo pořízení zboží uvnitř Společenství se považuje místo, kde se zboží nachází při ukončení odeslání nebo přepravy pořizovateli.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, považuje se nicméně za místo pořízení zboží uvnitř Společenství uvedené v čl. 28a odst. 1 písm. a) území členského státu, který vydal identifikační číslo pro daň z přidané hodnoty, pod nímž si pořizovatel zboží pořídil, neprokáže-li pořizovatel, že toto pořízení bylo předmětem daně podle odstavce 1.

Je-li však toto pořízení předmětem daně podle odstavce 1 v členském státě určené zásilky či přepravy zboží poté, co bylo zdaněno podle prvního pododstavce, základ daně se přiměřeně sníží v členském

státě, který vydal identifikační číslo pro daň z přidané hodnoty, pod nímž si pořizovatel zboží pořídil.

B. Místo dodání zboží

1. Odchylně od čl. 8 odst. 1 písm. a) a odst. 2 se za místo dodání zboží, které bylo odesláno nebo přepravováno dodavatelem nebo jeho jménem z jiného členského státu než členského státu určení zásilky či přepravy zboží, považuje místo, kde se zboží nachází při ukončení odesílání nebo přepravy kupujícímu, jsou-li přítom splněny tyto podmínky:

- dodání zboží uskutečňuje osoba povinná k dani, na niž lze vztáhnout odchylku uvedenou v čl. 28a odst. 1 druhém pododstavci, ve prospěch právnické osoby nepovinné k dani, na niž lze rovněž vztáhnout tuto odchylku, nebo ve prospěch jiné osoby nepovinné k dani,
- předmětem dodání je zboží jiné než nové dopravní prostředky a než zboží, jež je dodáváno s montáží nebo instalací, ať již i se zkušebním chodem nebo bez něj, dodavatelem nebo jeho jménem.

Je-li zboží takto dodávané odesláno nebo přepravováno z třetího území a dovezeno dodavatelem do jiného členského státu než členského státu určení zásilky či přepravy zboží kupujícímu, považuje se toto zboží za odeslané nebo přepravené z členského státu dovozu.

2. Je-li předmětem dodání jiné zboží než výrobky podléhající spotřební dani, nevztahuje se odstavec 1 nicméně na dodání zboží odeslaného nebo přepraveného do téhož členského státu určení zásilky či přepravy, pokud

- celková hodnota takových dodání bez daně z přidané hodnoty nepřekročila v jednom kalendářním roce ekvivalent 100 000 ECU v národní měně a
- celková hodnota bez daně z přidané hodnoty dodání jiného zboží než výrobků podléhajících spotřební dani, které byly uskutečněny za podmínek stanovených v odstavci 1 v předchozím kalendářním roce, nepřekročila ekvivalent 100 000 ECU v národní měně.

Členský stát, na jehož území se zboží nachází při ukončení odesílání a přepravy kupujícímu, může snížit výše uvedené meze na ekvivalent 35 000 ECU v národní měně jestliže, se členský stát obává, že by meze ve výši

100 000 ECU vedly k vážnému narušení hospodářské soutěže. Členské státy, které využijí této možnosti, přijmou opatření potřebná k uvědomění příslušných správních orgánů v členském státě odeslání nebo přepravy zboží.

Do 31. prosince 1994 podá Komise Radě zprávu o uplatňování zvláštních mezí ve výši 35 000 ECU zavedených podle předchozího pododstavce. V této zprávě může Komise Radu informovat, že zrušení zvláštních mezí nepovede k vážnému narušení hospodářské soutěže. Předcházející pododstavec zůstane v platnosti, dokud Rada o návrhu Komise jednomyslně nerozhodne.

3. Členský stát, na jehož území se zboží nachází v okamžiku, kdy se přeprava nebo odeslání zboží začíná uskutečňovat, poskytne osobám povinným k dani, které uskutečňují dodání zboží a na něž lze vztáhnout odstavec 2, možnost rozhodnout se, že se místo těchto dodávek určí podle odstavce 1.

Dotyčné členské státy stanoví podrobná pravidla výkonu této volby, jež se použijí nejméně po dva kalendářní roky.

C. Místo poskytování služeb při přepravě zboží uvnitř Společenství

1. Odchylně od čl. 9 odst. 2 písm. b) se místo poskytování služeb při přepravě zboží uvnitř Společenství určí podle odstavců 2, 3 a 4. Pro účely této části se

- „přpravou zboží uvnitř Společenství“ rozumí přeprava, kdy se místo odeslání a místo určení nacházejí na území dvou různých členských států,
- „místem odeslání“ rozumí místo, kde přeprava zboží skutečně začíná, bez ohledu na dráhu ve skutečnosti uraženou na místo, kde se zboží nachází,
- „místem určení“ rozumí místo, kde přeprava zboží skutečně končí.

2. Místem poskytování služeb při přepravě zboží uvnitř Společenství je místo odeslání.

3. Odchylně od odstavce 2 se nicméně za místo poskytování služeb při přepravě zboží uvnitř Společenství zákazníkům, kteří mají identifikační číslo pro daň z přidané hodnoty v jiném členském státě než ve státě zahájení přepravy, považuje místo na území toho členského státu, který vydal zákazníkovi daňové identifikační číslo pro daň z přidané hodnoty, pod nímž mu byla služba poskytnuta.

4. Členské státy nemusí uplatňovat daň na tu část přepravy, která odpovídá cestě uskutečněné ve vodách, jež tvoří součást území Společenství, jak je vymezeno v článku 3.

D. *Místo poskytování doplňkových služeb při přepravě zboží uvnitř Společenství*

Odchylně od čl. 9 odst. 2 písm. c) se za místo poskytování doplňkové činnosti při přepravě zboží uvnitř Společenství zákazníkům, kteří mají identifikační číslo pro daň z přidané hodnoty v jiném členském státě než v tom, na jehož území jsou služby skutečně poskytovány, považuje území členského státu, který poskytovateli služby vydal identifikační číslo pro daň z přidané hodnoty, pod nímž mu byla služba poskytnuta.

E. *Místo poskytování služeb uskutečňovaných zprostředkovateli*

1. Odchylně od čl. 9 odst. 1 je místem poskytování služeb zprostředkovateli, kteří jednají jménem a na účet jiných osob, jsou-li součástí služeb poskytovaných při přepravě zboží uvnitř Společenství, místo odeslání.

Má-li nicméně zákazník, jemuž zprostředkovatel služby poskytl, identifikační číslo pro daň z přidané hodnoty v jiném členském státě než ve státě zahájení přepravy, považuje se za místo poskytování služeb zprostředkovatelem území členského státu, který zákazníkovi vydal identifikační číslo pro daň z přidané hodnoty, pod nímž mu byla služba poskytnuta.

2. Odchylně od čl. 9 odst. 1 je místem poskytování služeb zprostředkovateli, kteří jednají jménem a na účet jiných osob, jsou-li součástí doplňkových činností při přepravě zboží uvnitř Společenství, místo, kde jsou tyto doplňkové služby skutečně poskytovány.

Má-li však zákazník, jemuž zprostředkovatel služby poskytl, identifikační číslo pro daň z přidané hodnoty v jiném členském státě než ve státě, na jehož území byly tyto doplňkové služby skutečně poskytovány, považuje se za místo poskytnutí služeb zprostředkovatelem území členského státu, který vydal zákazníkovi identifikační číslo pro daň z přidané hodnoty, pod nímž mu zprostředkovatel službu poskytl.

3. Odchylně od čl. 9 odst. 1 je místem poskytování služeb zprostředkovateli, kteří jednají jménem a na účet jiných osob, jsou-li tyto služby součástí jiných plnění

než těch, které jsou uvedeny v odstavci 1 nebo 2 nebo v čl. 9 odst. 2 písm. e), místo, kde se tato plnění uskutečňují.

Má-li nicméně zákazník identifikační číslo pro účely daně z přidané hodnoty v jiném členském státě než v tom, na jehož území se tato plnění uskutečňují, považuje se za místo poskytování služeb zprostředkovatelem území členského státu, který vydal zákazníkovi identifikační číslo pro daň z přidané hodnoty, pod nímž mu zprostředkovatel službu poskytl.

Článek 28c

Osvobození od daně

A. *Dodání zboží osvobozená od daně*

Aniž jsou dotčeny ostatní předpisy Společenství a za podmínek, které samy stanoví k zajištění správného a jednoznačného uplatňování níže uvedených osvobození, jakož i s cílem zabránit jakýmkoli daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu, osvobodí členské státy od daně:

a) dodání zboží, jak je vymezeno v článku 5 a čl. 28a odst. 5 písm. a), které bylo odesláno nebo přepraveno prodávajícím nebo jeho jménem, popřípadě pořizovatelem nebo jeho jménem, z tuzemska, jak je vymezeno v článku 3, avšak uvnitř Společenství, a uskutečněné pro jinou osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, která jedná jako taková, v jiném členském státě než v tom, kde se přeprava nebo odeslání zboží začaly uskutečňovat.

Toto osvobození od daně se nevztahuje na dodání zboží uskutečňované osobou povinnou k dani, která je osvobozena od daně podle článku 24, ani na dodání zboží uskutečňované osobou povinnou k dani nebo právnickou osobou nepovinnou k dani, na kterou lze vztáhnout odchylku podle čl. 28a odst. 1 písm. a) druhého pododstavce;

b) dodání nových dopravních prostředků, které byly odeslány nebo přepraveny kupujícím prodávajícím nebo jeho jménem, popřípadě kupujícím nebo jeho jménem mimo tuzemsko, jak je vymezeno v článku 3, avšak uvnitř Společenství, uskutečněné pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, na kterou lze vztáhnout odchylku podle čl. 28a odst. 1 písm. a) druhého pododstavce, nebo pro jakoukoliv jinou osobu nepovinnou k dani;

- c) dodání zboží, jak je vymezeno v čl. 28a odst. 5 písm. b), které by bylo osvobozeno od daně podle písmene a), kdyby se uskutečnilo ve prospěch jiné osoby povinné k dani.

B. Osvobození pořízení zboží uvnitř Společenství od daně

Aniž jsou dotčeny ostatní předpisy Společenství a za podmínek, které samy stanoví k zajištění správného a jednoznačného uplatňování níže uvedených osvobození, a k zamezení jakýchkoli daňových úniků, vyhýbání se daňovým povinnostem a zneužití daňového režimu, osvobodí členské státy od daně:

- a) pořízení zboží uvnitř Společenství, jehož dodání osobou povinnou k dani by bylo v tuzemsku za všech okolností osvobozeno od daně;
- b) pořízení zboží uvnitř Společenství, které by bylo při dovozu za všech okolností osvobozeno od daně podle čl. 14 odst. 1;
- c) pořízení zboží uvnitř Společenství, jestliže by podle čl. 17 odst. 3 a 4 byl pořizovatel za všech okolností oprávněn k plné náhradě daně z přidané hodnoty splatné podle čl. 28a odst. 1.

C. Osvobození přepravních služeb od daně

Členské státy osvobodí od daně poskytování dopravních služeb uvnitř Společenství spojených s odesláním nebo přepravou zboží na ostrovy, které tvoří autonomní oblasti Azory a Madeira, s odesláním nebo přepravou zboží z těchto ostrovů, jakož i s odesláním nebo přepravou zboží mezi těmito ostrovy.

D. Osvobození dovozu zboží od daně

Je-li zboží, které bylo odesláno nebo přepraveno z třetího území, dovezeno do jiného členského státu než do členského státu určení zásilky nebo přepravy zboží, osvobodí členské státy tento dovoz od daně, je-li dodání tohoto zboží dovozcem, jak je vymezen v čl. 21 bodu 2, osvobozeno od daně na základě části A.

Členské státy stanoví podmínky pro poskytování tohoto osvobození tak, aby bylo zajištěno jeho správné a jednoznačné uplatňování a aby byly zamezeny jakékoli daňové úniky, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu.

E. Jiná osvobození od daně

- a) Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, že na pořízení uvnitř Společenství zboží, které se nachází v některém z režimů uvedených v čl. 16 odst. 1 bodu B, se vztahují též předpisy, jako na dodání zboží uskutečněná za stejných podmínek v tuzemsku.

- b) V článku 16 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. S výhradou konzultací podle článku 29 mohou členské státy rozhodnout, že osvobodí od daně:

- a) pořízení zboží uvnitř Společenství osobou povinnou k dani, dovoz a dodání zboží osobě povinné k dani za účelem vývozu v témže stavu nebo po zpracování na třetí území a poskytování služeb spojených s jejím vývozem, a to až do výše rovnající se hodnotě jejího vývozu během předcházejících 12 měsíců;
- b) pořízení zboží uvnitř Společenství osobou povinnou k dani, dovoz a dodání zboží osobě povinné k dani za účelem dodání do jiného členského státu za podmínek stanovených v čl. 28c části A, a poskytování služeb spojených s takovým jejím dodáním do jiného členského státu za podmínek stanovených v čl. 28c části A, a to až do výše rovnající se hodnotě jejího vývozu během předcházejících 12 měsíců.

Členské státy mohou společně stanovit maximální hodnotu plnění, která osvobozují od daně podle písmen a) a b).“

Článek 28d

Uskutečnění zdanitelného plnění a daňová povinnost

1. Zdanitelné plnění je uskutečněno tehdy, kdy se uskuteční pořízení zboží uvnitř Společenství. Pořízení zboží uvnitř Společenství se považuje za uskutečněné tehdy, kdy je za uskutečněné považováno dodání obdobného zboží v tuzemsku.

2. Při pořízení zboží uvnitř Společenství vzniká daňová povinnost k patnáctému dni měsíce, který následuje po měsíci, v němž se uskutečnilo zdanitelné plnění.

3. Odchylně od odstavce 2 vznikne daňová povinnost vystavením faktury, pokud tuto fakturu vystaví pořizovatel před patnáctým dnem měsíce, který následuje po měsíci, v němž se uskutečnilo zdanitelné plnění.

4. Odchylně od čl. 10 odst. 2 a 3 vznikne daňová povinnost z dodání zboží, které bylo uskutečněno za podmínek stanovených v čl. 28c části A, k patnáctému dni měsíce, který následuje po měsíci, v němž se uskutečnilo zdanitelné plnění.

Daňová povinnost nicméně vznikne vystavení faktury, pokud je tato faktura vystavena před patnáctým dnem měsíce, který následuje po měsíci, v němž došlo k zdanitelnému plnění.

Článek 28e

Základ daně a sazba daně

1. V případě pořízení zboží uvnitř Společenství se základ daně stanoví na základě stejných položek, jaké se podle čl. 11 části A použijí ke stanovení základu daně z dodání stejného zboží v tuzemsku. Zejména se při pořízení zboží uvnitř Společenství podle čl. 28a odst. 6 základ daně stanoví podle čl. 11 části A odst. 1 písm. b).

Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, že spotřební daň splatná nebo odvedená osobou, která si pořizuje uvnitř Společenství výrobek, který je předmětem spotřební daně, bude zahrnuta do základu daně v souladu s čl. 11 části A odst. 2 písm. a).

2. Na pořízení zboží uvnitř Společenství se použije daňová sazba platná v okamžiku, kdy vzniká daňová povinnost.

3. Na pořízení zboží uvnitř Společenství se použije daňová sazba, která se použije na dodání obdobného zboží v tuzemsku.

Článek 28f

Právo na odpočet daně

1. V článku 17 se odstavce 2, 3 a 4 nahrazují tímto:

1. Jsou-li zboží a služby použity pro účely jejich zdanitelných plnění, je osoba povinná k dani oprávněna odpočíst od daně, kterou je povinna odvést:

- daň z přidané hodnoty, která je splatná nebo byla odvedena za zboží nebo služby, jež jí byly nebo mají být dodány jinou osobou povinnou k dani, která je v tuzemsku daňovým dlužníkem;
- daň z přidané hodnoty, která je splatná nebo byla odvedena s ohledem na zboží dovezené do tuzemska;
- daň z přidané hodnoty splatnou podle čl. 5 odst. 7 písm. a), čl. 6 odst. 3 a čl. 28a odst. 6;
- daň z přidané hodnoty splatnou podle čl. 28a odst. 1 písm. a).

3. Členské státy mohou přiznat každé osobě povinné k dani nárok na odpočet nebo vrácení daně z přidané hodnoty uvedený v odstavci 2, jsou-li zboží a služby použity za účelem:

- plnění souvisejících s hospodářskými činnostmi uvedenými v čl. 4 odst. 2, která byla uskutečněna v jiné zemi a na která by se vztahoval nárok na odpočet daně, kdyby byla uskutečněna v tuzemsku;
- plnění, která jsou osvobozena od daně podle čl. 14 odst. 1 písm. i), článku 15, čl. 16 odst. 1 bodů B, C, D nebo E nebo odst. 2 nebo čl. 28c části A;
- jakýchkoli plnění osvobozených od daně podle čl. 13 části B písm. a) a d) body 1 až 5, je-li zákazník usazen mimo Společenství nebo je-li toto plnění přímo vázáno na zboží určené k vývozu do země mimo Společenství.

4. Daň z přidané hodnoty se podle odstavce 3 vrací:

— osobám povinným k dani neusazeným v tuzemsku, ale usazeným v jiném členském státě, v souladu s prováděcími pravidly stanovenými směrnicí 79/1072/EHS (*),

— osobám povinným k dani neusazeným na území Společenství, v souladu s prováděcími pravidly stanovenými směrnicí 86/560/EHS (**).

(*) Úř. věst. L 331, 27.12.1979, s. 11.

(**) Úř. věst. L 326, 21.11.1986, s. 40.

2. V článku 18 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

1. Pro uplatnění nároku na odpočet daně musí osoba povinná k dani:

- při odpočtu daně podle čl. 17 odst. 2 písm. a) vlastnit fakturu vystavenou v souladu s čl. 22 odst. 3;
- při odpočtu daně podle čl. 17 odst. 2 písm. b) vlastnit dovozní doklad, v němž je uvedena jako příjemce nebo dovozce a který udává nebo umožňuje výpočet výše splatné daně;
- při odpočtu daně podle čl. 17 odst. 2 písm. c) splnit náležitosti předepsané jednotlivými členskými státy;
- je-li žádána, aby odvedla daň jako zákazník nebo kupující v případech, na které se vztahuje čl. 21 bod 1, splnit náležitosti předepsané jednotlivými členskými státy;

- e) při odpočtech podle čl. 17 odst. 2 písm. d) uvést v přiznání podaném podle čl. 22 odst. 4 veškeré údaje potřebné pro stanovení výše daně splatné z pořízení zboží uvnitř Společenství touto osobou a dále vlastnit fakturu podle čl. 22 odst. 3.'

3. V článku 18 se vkládá nový odstavec, který zní:

„3a. Členské státy mohou poskytnout osobě povinné k dani, která nevlastní fakturu podle čl. 22 odst. 3, právo provést odpočet uvedený v čl. 17 odst. 2 písm. d); stanoví podmínky a prováděcí pravidla k tomuto ustanovení.“

Článek 28g

Daňoví dlužníci

Článek 21 se nahrazuje tímto:

„Článek 21

Daňoví dlužníci vůči finančním orgánům

Následující osoby jsou povinny odvádět daň z přidané hodnoty:

1. v rámci vnitřního systému:

- a) osoba povinná k dani uskutečňující zdanitelná plnění jiná než ta, která jsou uvedena v písmenu b).

Uskutečňuje-li zdanitelné dodání zboží nebo poskytnutí služeb osoba povinná k dani usazená v zahraničí, mohou členské státy přijmout předpisy, na jejichž základě je povinna odvádět daň jiná osoba. Za takovou jinou osobu může být mimo jiné ustanoven daňový zástupce nebo jiná osoba, pro kterou se zdanitelné dodání zboží nebo poskytnutí služeb provádí. Členské státy mohou rovněž stanovit, že někdo jiný než osoba povinná k dani je povinen odvádět daň společně a nerozdílně;

- b) zákazník služeb uvedených v čl. 9 odst. 2 písm. e) nebo v čl. 28b částech C, D nebo E poskytnutých osobou povinnou k dani usazenou v zahraničí.

Členské státy mohou nicméně požadovat, aby poskytovatel služeb byl povinen odvádět daň společně a nerozdílně;

- c) každá osoba, která uvádí daň z přidané hodnoty na fakturu nebo jiném dokladu sloužícím jako faktura;

- d) osoba uskutečňující zdanitelné pořízení zboží uvnitř Společenství. Pořizuje-li se zboží uvnitř Společenství osoba usazená v zahraničí, mohou členské státy přijmout předpisy, na jejichž základě je povinna odvést daň jiná osoba. Takovou jinou osobu může být mimo jiné ustanoven daňový zástupce. Členské státy mohou rovněž stanovit, že někdo jiný než osoba, která si pořizuje zboží uvnitř Společenství, je povinen odvést daň společně a nerozdílně;

2. při dovozu: osoba nebo osoby, které členský stát, do kterého je zboží dováženo, označí nebo uzná jako daňové dlužníky.'

Článek 28h

Povinnosti daňových dlužníků

Článek 22 se nahrazuje tímto:

„Článek 22

Povinnosti v rámci vnitřního systému

1. a) Každá osoba povinná k dani oznámí zahájení, změnu nebo ukončení činnosti, kterou vykonává jako osoba povinná k dani.

- b) Aniž je dotčeno písmeno a), oznámí každá osoba povinná k dani uvedená v čl. 28a odst. 1 písm. a) druhém pododstavci, že uskutečňuje pořízení zboží uvnitř Společenství, nejsou-li splněny podmínky pro použití odchylky podle zmíněného článku.

- c) Členské státy přijmou opatření nezbytná k určení totožnosti prostřednictvím osobního čísla:

— každé osoby povinné k dani s výjimkou osob uvedených v čl. 28a odst. 4, která uskutečňuje v tuzemsku dodání zboží nebo poskytování služeb, z nichž jí vzniká nárok na odpočet, kromě poskytování služeb, z nichž odvádějí daň výhradně zákazníci podle čl. 21 bodu 1 písm. b). Členské státy nejsou nicméně povinny přidělit identifikační číslo pro účely daně některým osobám povinným k dani uvedeným v čl. 4 odst. 3,

— každé osoby povinné k dani uvedené v odst. 1 písm b) a každé osoby povinné k dani, která využije možnost poskytovanou v čl. 28a odst. 1 písm. a) třetím pododstavci.

d) Každé osobní identifikační číslo obsahuje předčíslí podle mezinárodního standardu ISO 3166 – alfa 2, podle něž lze určit vydávající členský stát.

e) Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, že jejich identifikační systémy umožní odlišit osoby povinné k dani uvedené v písmenu c), a k zajištění správného používání přechodných úprav pro zdaňování plnění uskutečněných uvnitř Společenství, jak jsou stanoveny v této hlavě.

2. a) Každá osoba povinná k dani vede účetnictví dostatečně podrobné k tomu, aby správci daně umožnilo uplatnit a prověřit daň z přidané hodnoty.

b) Každá osoba povinná k dani vede rejstřík zboží, které odeslala či přepravila nebo které bylo odesláno či přepraveno jejím jménem z tuzemska, jak je vymezuje článek 3, ale uvnitř Společenství, v rámci plnění uvedených v čl. 28a odst. 5 písm. b) čtvrté, páté, šesté a sedmé odrážce.

Každá osoba povinná k dani vede rejstřík materiálu odeslaného jí z jiného členského státu osobou povinnou k dani nebo jejím jménem, má-li tato osoba identifikační číslo pro daň z přidané hodnoty v tomto jiném členském státě, v souvislosti s dodáním zboží zhotoveného na základě smlouvy o dílo.

3. a) Každá osoba povinná k dani vystaví fakturu nebo jiný doklad sloužící jako faktura za zboží a služby, které dodala nebo poskytla jiné osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani. Každá osoba povinná k dani rovněž vystaví fakturu nebo jiný doklad sloužící jako faktura v souvislosti s dodáními zboží uvedenými v čl. 28b části B odst. 1 a v souvislosti s dodáními zboží za podmínek uložených čl. 28c částí A. Osoba povinná k dani si podrží opisy všech vystavených dokladů.

Každá osoba povinná k dani rovněž vystaví fakturu za každou platbu na její účet před dodáním zboží podle prvního pododstavce, jakož i za každou platbu na její účet provedenou jinou osobou povinnou k dani nebo právnickou osobou nepovinnou k dani předtím, než je poskytnutí služeb dokončeno.

b) Faktura musí jednoznačně uvádět cenu bez daně a příslušnou daň podle jednotlivých sazeb a také případná osvobození od daně.

Faktura musí dále uvádět

— u plnění uvedených v čl. 28b části C, D a E identifikační číslo osoby povinné k dani v tuzemsku a identifikační číslo zákazníka, pod nímž mu byla poskytnuta služba,

— u plnění uvedených v čl. 28c části A písm. a) identifikační číslo osoby povinné k dani v tuzemsku a identifikační číslo pořizovatele v jiném členském státě,

— u dodání nových dopravních prostředků podrobnosti uvedené v čl. 28a odst. 2.

c) Členské státy stanoví kritéria pro posouzení toho, zda doklad slouží jako faktura.

4. a) Každá osoba povinná k dani předloží ve lhůtě stanovené členskými státy daňové přiznání. Tato lhůta nesmí překročit dva měsíce od konce jednotlivých zdaňovacích období. Členské státy mohou stanovit zdaňovací období jako měsíční, dvouměsíční nebo čtvrtletní. Členské státy mohou nicméně stanovit odlišná období s podmínkou, že nepřekročí jeden rok.

b) Daňové přiznání musí obsahovat všechny údaje potřebné k výpočtu splatné daně a k provedení odpočtu daně včetně celkové hodnoty plnění vztahujících se k této dani a odpočtu a celkové hodnoty plnění osvobozených od daně, je-li to vhodné a do té míry, do jaké je to nezbytné ke stanovení základu daně.

c) Daňové přiznání dále uvádí

— na jedné straně celkovou hodnotu bez daně z přidané hodnoty dodání zboží uvedených v čl. 28c části A, z nichž vznikla v daném zdaňovacím období daňová povinnost.

Uvádí rovněž tyto údaje: celková hodnota bez daně z přidané hodnoty dodání zboží uvedených v čl. 8 odst. 1 písm. a) druhé větě a v čl. 28b části B odst. 1, která byla uskutečněna na území jiného členského státu a u nichž vznikla v daném zdaňovacím období daňová

povinnost, pokud se místo, kde se přeprava nebo odeslání zboží začaly uskutečňovat, nachází v tuzemsku,

- na druhé straně celkovou hodnotu bez daně z přidané hodnoty pořízení zboží uvnitř Společenství uvedeného v čl. 28a odst. 1 a 6, z nichž vznikla daňová povinnost.

Uvádí rovněž tyto údaje: celková hodnota bez daně z přidané hodnoty dodání zboží uvedených v čl. 8 odst. 1 písm. a) druhé větě a v čl. 28b části B odst. 1, která byla uskutečněna v tuzemsku a u nichž v průběhu zdaňovacího období vznikla daňová povinnost, pokud se místo, kde se přeprava nebo odeslání zboží začaly uskutečňovat, nachází na území jiného členského státu.

5. Každá osoba povinná k dani odvede při odevzdání pravidelného daňového přiznání čistou výši daně z přidané hodnoty. Členské státy mohou nicméně pro odvedení této daně určit jiný den nebo mohou požadovat zálohu.

6. a) Členské státy mohou na osobě povinné k dani požadovat, aby předložila prohlášení obsahující údaje uvedené v odstavci 4, které se týkají všech plnění uskutečněných v předchozím roce. Toto prohlášení musí poskytovat veškeré údaje potřebné pro jakékoliv opravy.

b) Každá osoba povinná k dani s identifikačním číslem pro daň z přidané hodnoty předloží rovněž souhrnný výkaz všech pořizovatelů, kteří mají identifikační číslo pro daň z přidané hodnoty a kterým dodala zboží za podmínek stanovených v čl. 28c části A.

Souhrnný výkaz vypracuje za každé kalendářní čtvrtletí ve lhůtě a postupem stanoveným členskými státy, které přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby byly v každém případě dodrženy předpisy o administrativní spolupráci v oblasti nepřímého zdanění.

Souhrnný výkaz uvádí:

- identifikační číslo osoby povinné k dani pro daň z přidané hodnoty v tuzemsku, pod kterým uskutečnil dodání zboží za podmínek stanovených v čl. 28c části A,

- identifikační číslo pro daň z přidané hodnoty každého pořizovatele v jiném členském státě, pod nímž mu bylo zboží dodáno, a je-li třeba, také údaj

o tom, že dodání zboží, jak je vymezuje čl. 28a odst. 5 písm. a), bylo uskutečněno pro pořizovatele,

- pro každého pořizovatele celkovou hodnotu dodání zboží uskutečněných osobou povinnou k dani. Tato částka se přiznává za kalendářní čtvrtletí, v jehož průběhu vznikla daňová povinnost.

Souhrnný výkaz dále uvádí:

- u dodání zboží, na které se vztahuje čl. 28c část A písm. c) identifikační číslo pro daň z přidané hodnoty osoby povinné k dani v tuzemsku, její identifikační číslo v členském státě určení zásilky nebo přepravy zboží a celkovou hodnotu dodaného zboží určenou v souladu s čl. 28e odst. 1,

- částku oprav provedených podle čl. 11 části C odst. 1. Tato částka se přiznává za kalendářní čtvrtletí, v jehož průběhu je pořizovateli oprava oznámena.

Je-li zboží odesíláno nebo přepravováno osobou povinnou k dani nebo jejím jménem z tuzemska, jak je vymezeno v článku 3, avšak uvnitř Společenství, v souvislosti s dodáním zboží zhotoveného osobou povinnou k dani na základě smlouvy o dílo za podmínek uvedených v čl. 28a odst. 5 písm. a), uvede souhrnný výkaz za čtvrtletí, v němž bylo zboží tímto způsobem odesláno nebo přepravováno:

- identifikační číslo pro daň z přidané hodnoty osoby povinné k dani na území členského státu, kde se přeprava nebo odeslání zboží začaly uskutečňovat,

- identifikační číslo příjemce zboží, jež bylo zhotoveno na základě smlouvy o dílo, v členském státě určení zásilky nebo přepravy zboží,

- prohlášení, že zboží bylo odesláno nebo přepravováno za výše uvedených podmínek za účelem zhotovení za základě smlouvy o dílo, které je skutečně provedeno v členském státě určení zásilky nebo přepravy.

c) Odchylně od písmene b) mohou členské státy:

- požadovat, aby byl souhrnný výkaz podáván měsíčně,

— požadovat, aby souhrnný výkaz obsahoval další podrobnosti.

d) U dodání nových dopravních prostředků za podmínek stanovených čl. 28c částí A písm. b), které uskuteční osoba povinná k dani, která má identifikační číslo pro daň z přidané hodnoty, pro kupujícího, který nemá identifikační číslo pro daň z přidané hodnoty, nebo které uskuteční osoba povinná k dani, jak je vymezena v čl. 28a odst. 4, přijmou členské státy opatření nezbytná k zajištění toho, že prodávající sdělí veškeré údaje potřebné k tomu, aby správce daně mohl uplatnit a přezkoumat daň z přidané hodnoty.

e) Členské státy mohou od osob povinných k dani, které v tuzemsku uskutečňují pořízení zboží uvnitř Společenství, jak je vymezeno v čl. 28a odst. 1 písm. a) a odst. 6, požadovat, aby předložily prohlášení obsahující podrobnosti o tomto pořízení, s tím, že taková prohlášení nicméně nemohou být požadována za dobu kratší než jeden měsíc.

Členské státy mohou rovněž požadovat na osobách, které uskutečňují pořízení nových dopravních prostředků uvnitř Společenství, jak je vymezeno v čl. 28a odst. 1 písm. b), aby poskytly při předkládání daňového priznání podle odstavce 4 veškeré údaje potřebné k tomu, aby správce daně mohl uplatnit a přezkoumat daň z přidané hodnoty.

7. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby osoby, které se podle čl. 21 bodu 1 písm. a) a b) považují za daňové dlužníky namísto osoby povinné k dani usazené v zahraničí nebo které jsou povinny odvádět daň společně a nerozdílně, splnily výše uvedené povinnosti týkající se prohlášení a odvodu.

8. Členské státy mohou ukládat další povinnosti, které považují za nezbytné k správnému uložení a výběru daně a k předcházení daňovým únikům, dostojí-li požadavku rovného zacházení s domácími plněními i plněními prováděnými osobami povinnými k dani mezi členskými státy, a za podmínky, že tyto povinnosti nepovedou při obchodu mezi členskými státy k formalitám spojeným s překračováním hranic.

9. a) Členské státy mohou osvobodit od určitých nebo všech povinností:

— osoby povinné k dani, které uskutečňují výhradně dodání zboží nebo poskytování služeb osvobozená od daně podle článků 13 a 15,

— osoby povinné k dani, jež mohou být osvobozeny od daně podle článku 24 a na něž lze vztáhnout

odchylku podle čl. 28a odst. 1 písm. a) druhého pododstavce,

— osoby povinné k dani, které neuskutečňují žádné z plnění uvedených v odst. 4 písm. c).

b) Členské státy mohou osvobodit od povinností podle odst. 2 písm. a) jiné osoby povinné k dani než uvedené v písmenu a).

c) Členské státy mohou osoby povinné k dani osvobodit od úhrady splatné daně, je-li její výše bezvýznamná.

10. Členské státy přijmou opatření k zajištění toho, aby právnické osoby nepovinné k dani, kteří jsou daňovými dlužníky v souvislosti s pořízením zboží uvnitř Společenství, na které se vztahuje čl. 28a odst. 1 písm. a) první pododstavec, dodržovaly výše zmíněné povinnosti týkající se prohlášení a odvodu a aby jim byla přidělena osobní identifikační čísla, jak jsou vymezena v odst. 1 písm. c), d) a e).

11. Pro pořízení nových dopravních prostředků uvnitř Společenství, na která se vztahuje čl. 28a odst. 1 písm. b), přijmou členské státy předpisy upravující prohlášení a následný odvod daně.

12. Rada může jednomyslně na návrh Komise povolit kterémukoli členskému státu, aby zavedl zvláštní opatření ke zjednodušení povinnosti předkládat souhrnný výkaz, kterou stanoví odst. 6 písm. b). Tato zjednodušující opatření, která nesmějí ohrozit řádnou kontrolu plnění uvnitř Společenství, mohou mít tyto podoby:

a) členské státy mohou oprávnit osoby povinné k dani, které splňují následující tři podmínky, k podávání ročního souhrnného výkazu, ve kterém dotyčné osoby povinné k dani uvedou identifikační čísla pro daň z přidané hodnoty v jiném členském státě osob, kterým dodávaly zboží za podmínek stanovených v čl. 28c částí A:

— celková roční hodnota bez daně z přidané hodnoty jimi dodaného zboží nebo poskytnutých služeb, jak je vymezena v článcích 5, 6 a čl. 28a odst. 5, nepřekročila o více než 35 000 ECU roční obrat, který posloužil jako východisko pro uplatnění osvobození od daně podle článku 24,

— celková roční hodnota bez daně z přidané hodnoty dodání zboží jimi uskutečněných za podmínek stanovených v čl. 28c částí A nepřekročila ekvivalent 15 000 ECU v národní měně,

- dodání zboží jimi uskutečněná za podmínek stanovených v čl. 28c části A nejsou dodáními nových dopravních prostředků,
- b) členské státy, které stanoví tříměsíční zdaňovací období, za které musí osoby povinné k dani předkládat daňové priznání podle odstavce 4, mohou oprávnit tyto osoby k předkládání souhrnného výkazu za stejné období, splňují-li tyto osoby povinné k dani tyto tři podmínky:
  - celková roční hodnota bez daně z přidané hodnoty zboží, jež dodávají, a služeb, jež poskytují, jak je vymezena v člincích 5, 6 a čl. 28a odst. 5, nepřekročila ekvivalent 200 000 ECU v národní měně,
  - celková roční hodnota bez daně z přidané hodnoty dodání zboží jimi uskutečněných za podmínek stanovených v čl. 28c části A nepřekročila ekvivalent 15 000 ECU v národní měně,
  - dodání zboží jimi uskutečněná za podmínek stanovených v článku 28c části A nejsou dodáními nových dopravních prostředků.

Článek 28i

Zvláštní režim pro malé podniky

V čl. 24 odst. 3 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Dodání nových dopravních prostředků uskutečněné za podmínek stanovených v čl. 28c části A se v každém případě vylučují z možnosti osvobození od daně podle odstavce 2.“

Článek 28j

Společný režim daňového paušálu pro zemědělce

1. V čl. 25 odst. 4 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Využijí-li členské státy této možnosti, přijmou opatření nezbytná k zajištění správného používání přechodné úpravy pro zdaňování plnění uskutečněných uvnitř Společenství, jak je stanovena v hlavě XVIa.“

2. V článku 25 se odstavce 5 a 6 nahrazují tímto:

„5. Sazba paušální náhrady podle odstavce 3 se uplatní na ceny bez daně:

- a) zemědělských produktů dodaných zemědělci podléhajícími daňovému paušálu osobám povinným k dani

jiným než těm, na které lze v tuzemsku vztáhnout režim daňového paušálu podle tohoto článku;

- b) zemědělských služeb poskytnutých zemědělci podléhajícími daňovému paušálu za podmínek stanovených v čl. 28c části A právnickým osobám nepovinným k dani, na které v členském státě určení zásilky nebo přepravy dodávaných zemědělských produktů nelze vztáhnout odchylku podle čl. 28a odst. 1 písm. a) druhého pododstavce;
- c) zemědělských služeb poskytnutých zemědělci podléhajícími daňovému paušálu osobám povinným k dani jiným než těm, na které lze v tuzemsku vztáhnout režim daňového paušálu podle tohoto článku.

Tato náhrada vylučuje všechny jiné formy odpočtu.

6. V případě dodání zemědělských produktů a zemědělských služeb uvedených v odstavci 5 členské státy stanoví, že paušální náhradu zaplatí:

- a) kupující nebo zákazník. V tomto případě bude kupující nebo zákazník povinný k dani oprávněn podle článku 17 postupem stanoveným členskými státy odpočíst od daně, kterou je v tuzemsku povinen odvést, výši paušální náhrady, kterou zaplatil zemědělcům podléhajícím daňovému paušálu.

Členské státy nahradí kupujícímu nebo zákazníkovi výši paušální náhrady, již zaplatil zemědělcům podléhajícím daňovému paušálu v souvislosti s některým z těchto plnění:

- dodání zemědělských produktů za podmínek stanovených v čl. 28c části A osobám povinným k dani nebo právnickým osobám nepovinným k dani, které jednají jako takové, v jiném členském státě, v němž na ně nelze vztáhnout odchylku podle čl. 28a odst. 1 písm. a) druhého pododstavce,
- dodání zemědělských produktů za podmínek stanovených v článku 15 a v čl. 16 odst. 1 bodech B, D a E ve prospěch kupujících povinných k dani usazených mimo Společenství, jestliže tito kupující použili dotyčné výrobky k plněním uvedeným v čl. 17 odst. 3 písm. a) a b) nebo k službám, které se považují za poskytované v tuzemsku a z nichž odvádějí daň výhradně zákazníci podle čl. 21 bodu 1 písm. b),
- poskytnutí zemědělských služeb zákazníkům povinným k dani usazeným uvnitř Společenství, avšak v jiném členském státě, nebo zákazníkům povinným k dani usazeným mimo Společenství, využívají-li

dotyční zákazníci tyto služby k plněním uvedeným v čl. 17 odst. 3 písm. a) a b) nebo k službám, které se považují za poskytované v tuzemsku a z nichž odvádějí daň výhradně zákazníci podle čl. 21 bodu 1 písm. b).

Členské státy stanoví způsob, jakým bude daň vrácena; zejména mohou použít ustanovení čl. 17 odst. 4;

b) nebo správce daně.

3. V čl. 25 odst. 9 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Využijí-li členské státy možnosti dané tímto článkem, přijmou veškerá potřebná opatření k zajištění toho, že u dodání zemědělských produktů za podmínek stanovených v čl. 28b části B odst. 1 bude uplatňován týž způsob zdanění bez ohledu na to, zda je dodání uskutečněno zemědělcem podléhajícím daňovému paušálu nebo osobou povinnou k dani, která není zemědělcem podléhajícím daňovému paušálu.“

Článek 28k

Různá ustanovení

Do 30. června 1999 se použijí tato ustanovení:

1. Členské státy mohou osvobodit od daně dodání zboží uskutečněné v bezcelních prodejnách, které jsou převáženy cestujícími do jiného členského státu v osobních zavazadlech při letu nebo námořní cestě uvnitř Společenství. Pro účely tohoto článku se:

a) „bezcelní prodejnou“ rozumí jakékoliv zařízení umístěné na letišti nebo v přístavu, jež splňuje podmínky stanovené příslušnými úřady, zejména za použití odstavce 5 tohoto článku;

b) „cestujícím do jiného členského státu“ rozumí každý cestující, jenž je držitelem cestovního dokladu opravňujícího k letecké či námořní dopravě, v němž je jako bezprostřední místo určení uvedeno letiště či přístav nacházející se v jiném členském státě;

c) „letem nebo námořní cestou uvnitř Společenství“ rozumí jakákoliv letecká nebo námořní doprava počínající v tuzemsku, jak je vymezeno v článku 3, při níž se skutečné místo příjezdu nachází na území jiného členského státu.

Dodání zboží uskutečněné bezcelními prodejnami zahrnuje dodání zboží uskutečněné na palubě letadla nebo lodi během dopravy cestujících uvnitř Společenství.

Toto osvobození od daně se vztahuje rovněž na dodání zboží uskutečňované v bezcelních prodejnách umístěných na jednom ze dvou přístupových terminálů k tunelu pod kanálem

La Manche cestujícím, již jsou držiteli cestovních dokladů platných pro cestu mezi těmito dvěma terminály.

2. Osvobození od daně podle odstavce 1 se vztahuje pouze na dodání zboží:

a) jehož celková hodnota nepřesahuje omezení na osobu a cestu stanovené platnými předpisy Společenství, které se týkají pohybu cestujících mezi třetími zeměmi a Společenstvím.

Jestliže celková hodnota více předmětů nebo více dodávek zboží na osobu a cestu tato omezení překročí, udělí se osvobození od daně jen do této výše s tím, že hodnota předmětu se nesmí dělit;

b) jehož množství nepřesahuje omezení na osobu a cestu stanovené platnými předpisy Společenství, které se týkají pohybu cestujících mezi třetími zeměmi a Společenstvím.

K hodnotě dodání zboží v rámci množstevních omezení stanovených v předcházejícím pododstavci se nepřihlíží při uplatňování písmene a).

3. Členské státy přiznají každé osobě povinné k dani právo na odpočet nebo vrácení daně z přidané hodnoty uvedené v čl. 17 odst. 2, pokud tyto zboží či služby využije za účelem dodání zboží, která jsou podle tohoto článku osvobozena od daně.

4. Členské státy, které uplatní možnost danou čl. 16 odst. 2, poskytnou na základě tohoto ustanovení stejnou výhodu také dovozu, nabytí uvnitř Společenství a dodání zboží pro osobu povinnou k dani, jsou-li uskutečňovány za účelem dodání zboží, která jsou podle tohoto článku osvobozena od daně, touto osobou.

5. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby osvobození od daně podle tohoto článku byla používána správně a jednoznačně a aby bylo zabráněno možným daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu.

Článek 28l

Doba použitelnosti

Přechodná úprava podle této hlavy vstoupí v platnost dnem 1. ledna 1993. Do 31. prosince 1994 předloží Komise Radě zprávu o fungování přechodné úpravy a předloží návrhy na konečný systém.

Přechodná úprava bude nahrazena konečným systémem zdanění obchodu mezi členskými státy založeným na zásadě zdaňování dodání zboží nebo poskytování služeb v členském státě původu. Rada proto zmíněnou zprávu podrobně prozkoumá a shledá-li, že podmínky přechodu ke konečnému systému byly uspokojivě splněny, rozhodne do 31. prosince 1995 jednomyslně na návrh Komise a po konzultaci Evropského parlamentu o úpravách nezbytných k vstupu v platnost a fungování konečného systému.

Přechodná úprava vstupuje v platnost na dobu čtyř let a bude tedy použitelná do 31. prosince 1996. Doba použitelnosti přechodné úpravy bude bez dalšího prodlužována až do dne vstupu konečného systému v platnost a v každém případě do dne rozhodnutí Rady o konečném systému.

Článek 28m

Přepočítací koeficient

Pro určení ekvivalentu částek, které jsou v této hlavě vyjádřeny v ECU, v národní měně použijí členské státy směnný kurz platný k 16. prosinci 1991 (*).

(*) Úř. věst. C 328, 17.12.1991, s. 4.“

23. Článek 33 se nahrazuje tímto:

„Článek 33

1. Aniž jsou dotčeny jiné předpisy Společenství, zejména ty, které se týkají obecné úpravy držení, pohybu a sledování výrobků, jež jsou předmětem spotřební daně, není tato směrnice na překážku tomu, aby si kterýkoli členský stát zachoval nebo zavedl daně z pojistných smluv, daně ze sázek a her, spotřební daně, kolkovné a obecně jakékoliv daně, dávky nebo poplatky, které nelze označit za daně z obratu, pokud ovšem tyto daně, dávky nebo poplatky nepovedou při obchodu mezi členskými státy ke vzniku formalit spojených s překračováním hranic.

2. Odkazy činěné v této směrnici na výrobky, které jsou předmětem spotřební daně, se vztahují na následující výrobky, jak je vymezují stávající předpisy Společenství:

— minerální oleje,

— alkohol a alkoholické nápoje,

— tabákové výrobky.“

24. Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 33a

1. Na zboží, které vstupuje do Společenství z některého z území uvedených v čl. 3 odst. 3 druhém pododstavci nebo z britských Normanských ostrovů, se vztahují tato ustanovení:

a) formality pro vstup takového zboží do Společenství musí být splněny v souladu s nařízením (EHS) č. 717/91 (*);

b) režim vnitřního tranzitu Společenství se použije, jestliže toto zboží je při vstupu do Společenství:

— určeno pro jiný členský stát než ten, na jehož území se nachází v době vstupu do Společenství,

— určeno ke zpětnému vývozu ze Společenství po opravě, změně, úpravě, přepracování nebo zpracování uvnitř Společenství,

— propuštěno do režimu dočasného použití ve smyslu směrnice 85/362/EHS.

2. Na zboží pocházející ze Společenství, které je odesíláno nebo přepravováno na některé z území uvedených v čl. 3 odst. 3 druhém pododstavci nebo na britské Normanské ostrovy, se vztahují tato ustanovení:

a) formality pro vývoz takového zboží ze Společenství musí být splněny v souladu s nařízením (EHS) č. 717/91;

b) režim vnitřního tranzitu Společenství se použije, jestliže je toto zboží dodáváno pro vývoz do jiného členského státu, než ze kterého opustilo území Společenství.

(*) Úř. věst. L 78, 26.3.1991, s. 1.“

Článek 2

1. Pro vztahy mezi členskými státy pozbývají následující směrnice účinku dnem 31. prosince 1992:

— směrnice 83/181/EHS ⁽¹⁾ naposledy pozměněná směrnicí 89/219/EHS ⁽²⁾,

— směrnice 85/362/EHS.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 105, 23.4.1983, s. 38.

⁽²⁾ Úř. věst. L 92, 5.4.1989, s. 13.

2. Ustanovení následujících směrnic, která se týkají se daně z přidané hodnoty, pozbývají účinku dnem 31. prosince 1992:

- směrnice 74/651/EHS ⁽¹⁾ naposledy pozměněná směrnicí 88/663/EHS ⁽²⁾,
- směrnice 83/182/EHS ⁽³⁾,
- směrnice 83/183/EHS ⁽⁴⁾ ve znění směrnice 89/604/EHS ⁽⁵⁾.

3. Pro vztahy mezi členskými státy pozbývají účinku dnem 31. prosince 1992 ustanovení směrnice 69/169/EHS ⁽⁶⁾ naposledy pozměněné směrnicí 91/191/EHS ⁽⁷⁾, která se týkají daně z přidané hodnoty.

Článek 3

1. Členské státy přizpůsobí svou stávající úpravu daně z přidané hodnoty této směrnicí.

Přijmou nezbytné právní a správní předpisy tak, aby takto přijaté úpravy podle čl. 1 bodů 1 až 20 a 22 až 24 a článku 2 této směrnice nabyly účinnosti dnem 1. ledna 1993.

2. Členské státy uvědomí Komisi o předpisech přijatých k provedení této směrnice.

3. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

4. Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení.

Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Článek 4

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 16. prosince 1991.

Za Radu

předseda

W. KOK

⁽¹⁾ Úř. věst. L 354, 30.12.1974, s. 6.

⁽²⁾ Úř. věst. L 382, 31.12.1988, s. 40.

⁽³⁾ Úř. věst. L 105, 23.4.1983, s. 59.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 105, 23.4.1983, s. 64.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 348, 29.11.1989, s. 28.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 133, 4.6.1969, s. 6.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 94, 16.4.1991, s. 24.